

Birželio 29 d. pirmasis tikras Tautos referendumas. Tu privalai ateiti!

Garbūs Lietuvos piliečiai,

Tikrai sunkiai ir sudėtingai priėjome prie pirmojo tikro referendumo mūsų šalyje per visą atkurtos valstybės laiką. Iki šiol ruošti referendumai buvo valdžios užsakymu, arba patariamieji, tad jie ir atnešė mūsų kraštui tik žalą. Bėda ta, kad dabar galiojanti Konstitucija sudaryta taip, kad ją bet kas, bet kaip gali „išaiškinti“ ir perdaryti kelių asmenų užgaida. Mūsų privalomasis referendumas pirmiausiai sustabdytų tokius neprognozuojamus keitimus ir perduotų pagrindines valstybės tvarkymo galias piliečiams suvereniteto teise, kuri ir yra svarbiausias įstatymas. Pasakymai, kad Tauta nėra pasiruošusi tvarkyti savo gyvenimo, vertintini kaip didžiausios demagogijos teiginiai, kuriuos privalome paneigti tvirta savo valia. Tačiau referendumo teisė mums apribota didžiuliu 300 000 parašų skaičiumi, kurį reikia fiksuoti labai painia referendumo įstatymu numatyta tvarka. Tad sumažinti iki 100 000 parašų ne tik protinga, bet ir būtina pagal kitų šalių modelius, kur niekas nebijo žmonių nuomonės. Referendumo rengimo išlaidos labai menkos, lyginant su ta žala, kuri patiriama, kai visi įstatymai priimami tam tikrų asmenų ar jų grupių užsakymu. Bendru sutarimu priimtos tvarkos keitimas tik tokiu pat būdu – geriausias saugiklis nuo neprognozuojamų ir žalingų sprendimų.

Kaip gali tragiškai veikti iki šiol galiojanti tvarka, aiškiai rodo 47 Konstitucijos straipsnio keitimas Seime 2003 m. Mums, Lietuvos piliečiams, panaikinta teisė į nuosavybę žemei, miškams bei vidaus vandenims, o įtvirtinta ji Konstituciniu įstatymu tik užsienio šalių subjektams. Tad referendumu atstatytume savo prigimtines teises ir neleistume bet kaip parceliuoti Lietuvos teritorijos. Būtent šis klausimas aiškintinas taip, kad pardavus kitų šalių asmenims bet kokią Lietuvos vietą, pažeidžiamas teritorinio vientisumo principas, ką saugoti prisiekia kiekvienas Prezidentas ar Seimo narys. Tik nuomos pagrindu galima leisti naudotis mūsų žeme, mišku ar vandenimis. Teritorija negali būti preke, ir jokia rinka čia neveikia. Tai užgrobimas popierinių pinigų pagrindu ir praradimas mūsų gyvenimo vietos, kurią visais laikais gynė lietuviai, aukodami milijonus gyvybių. Lietuva yra kiekvieno piliečio kaip kooperatinė nuosavybė, o atskiriems asmenims ji duodama tam tikros valdžios galiomis, ir tai nereiškia, kad su žeme gali elgtis kaip su savo užaugintu runkeliu ar pasiūtu batu. Žemė – neįkainojama gamybos priemonė, kuri tinkamai naudojama niekada nesunyksta, o nenaudojama dar gerėja. Kuo mažiau krašte dirbamos žemės, tuo švaresni vandenys, turtingesnė augmenija ir gyvūnija, tyresnis oras. Nuolat ariamą dirvą plauna krituliai, nešioja vėjas, trąšomis ir chemikalais teršiama aplinka. Dabartiniu laiku jau naudojamos modifikuotos veislės, kurios nežinia kaip paveiks žmogaus vystymąsi. Žemės rutulyje tinkamų maistui gauti vietų mažėja, o žmonių daugėja, tad mūsų krašto vertė nuolat didėja. Lietuvoje labai geras šalčio ir šilumos santykis, normali drėgmė, nėra didesnių gamtos stichijų, mažai kenksmingų parazitų. Įteisinus teritorijos pardavimus, nežinia kas ir kada bet kam gali perleisti tas vietas, todėl akimirksniu Lietuvoje atsirastų rusų, kinų, arabų dvarai, kurių veiklą ir nuosavybę gins tų šalių teisė. Visa gaunama nauda iškeliaus į kitus kraštus, o mes dusime nuo gyvulininkystės kompleksų smarvės, sirgsime nuo neištirtų cheminių priedų, prarasime galimybę naudoti biokurą, norimose vietose statyti namus, netgi laidoti tėvynainius. Neteksime

ilgamečių kultūros vertybių, privalėsime kalbėti ir rašyti kitomis kalbomis, liksime kitų tarnais savoje žemėje. Sudarkytas kraštas – nenusakoma valstybė. Kitoms kartoms nepalikdami pagrindinių vertybių, prarasime Tautą, ko dabar siekia vadinami globalistai. Žemės (teritorijos) niekur neišveš, bet to ir nereikia. Joje šeimininkaus kiti, o mes tik galėsime minėti, kaip kad buvo Tilžė, Tolminkiemis, Karaliaučius, Gardinas ar kitos lietuviškos vietos. Prisiminkime prarastą Palestiną, parduotą Aliaską, prapirktą Indiją bei kitas įvairių tautų netektas vietas.

Ketvirtuoju referendumo klausimu norime įteisinti tvarkingą mūsų krašto gelmių naudojimą, kad nebūtų užteršti giluminiai vandenys, visos esamos ir galimos eksploatuoti naudingos iškasenos duotų naudą šalies gyventojams, o ne atskiriems asmenims ar kitų šalių įmonėms. Rūpinamės pramoninio naudojimo mastu, o ne kokio vieno tvenkinio ar žvyro karjero buvimu. Dabartiniu metu visas pelnas už parduodamas durpes, naftą, netgi juodžemį atitenka ne mūsų visuomenės reikmėms. Nepakeitus šios ydingos tvarkos, ateityje visi net vandenį pirsime neprognozuojamomis kainomis.

Kodėl visi keturi klausimai viename referendume? Todėl, kad tai neatidėliotini sprendimai ir kiekvienam atskirai surinkti parašus būtų buvę dar sunkiau. Kaip ir už visą Konstituciją balsavome vieną kartą, kur buvo net 154 straipsniai, taip ir dabar siūlomas labai konkretus paketas.

Sumažinti referendumui reikalingą parašų skaičių iki 100 000.

Referendumu priimtus sprendimus keisti tik referendumu.

Atstatyti Lietuvos piliečių nuosavybės teisę žemei, miškams ir vidaus vandenims.

Gamtos išteklius pramoniniu būdu naudoti tik po visuotinio referendumo.

Referendumas pripažįstamas ir Europos Sąjungoje, todėl tai niekaip neįtakoja mūsų narystės joje, tik sudaro teisinės sąlygas peržiūrėti sutartis, ką daryti būtina, nes jas pasirašė asmenys, visiškai neišmanantys objektyvių aplinkybių. Prieš dešimt metų vykusiame nusikaltamame referendume (balsuojama dvi dienas ir papirkinėjama alumi bei kitomis priemonėmis) pasisakėme tik dėl narystės ES, o ne dėl sutarties galiojimo. Tuomet jos dar niekas net skaitęs nebuvo. Pasakymai apie visokias sankcijas yra tik bauginimas, nes niekur nėra apie jas parašyta. Ne mes, o ES nevykdo įsipareigojimų ir mūsų ieškinyms atlyginti netesybas būtų kur kas didesnis, nei kokia nors bauda, išfantazuota Briuselyje. Ir vengrai, ir lenkai, ir kitos šalys elgiasi pagal savo tautų poreikius, o ne pagal parsidavusių politikierių užmačias. Būkime budrūs!

Vardan ateities dorovės pagrindu, garbūs piliečiai, privalote ateiti į referendumą ir tarti TAIP, nes kitu atveju išnyksime kaip dūmas vėjyje, paveikti demagogijos apie „referendūmus“. Dabar arba niekada...

Mums primetama:

Žemė – menkavertė prekė;
Tauta – svetimžmogių samplaika;
Valstybė – valdžios ir pinigų galia;
Ūkis – praskolintas bandymų poligonas;
Kultūra – pasaulinis jovalas;
Ateitis – ES įstatymų viršenybė;
Šeima – bet kas, su bet kuo, bet kaip.

Mes teigiame:

Žemė – Tautos gyvavimo vieta;
Tauta – prigimtinių teisių piliečiai;
Valstybė – bendruomeninis gėris;
Ūkis – savarankiškas apsirūpinimas;
Kultūra – tautiniai papročiai ir gebėjimai;
Ateitis – visavertis gyvenimas čia;
Šeima – vyro ir moters sąjunga.

Telefonai pasiteiravimui: 8 698 02118

8 616 93499

Referendumo reklama. Apmokėta iš specialios sąskaitos.